

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea privind răspunderea transportatorilor aerieni și a operatorilor aeronavelor civile care efectuează operațiuni aeriene civile în spațiul aerian național

Problema răspunderii transportatorilor aerieni în cazul producerii unor daune în timpul efectuării serviciilor de transport aerian a reprezentat o preocupare constantă a organizațiilor internaționale de aviație civilă la care și România este parte.

Limitele de răspundere a transportatorilor aerieni în caz de deces sau vătămare corporală a pasagerilor, precum și în caz de pierdere sau distrugere a bagajelor acestora, sunt prevăzute în Convenția pentru unificarea unor reguli relative la transportul aerian internațional, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, ratificată de România prin Legea nr.1213/1931, publicată în Monitorul Oficial nr.83 din 9 aprilie 1931. Convenția de la Varșovia tratează regimul răspunderii transportatorilor angajați în operațiuni de transport aerian internațional și a fost amendată prin Protocolul încheiat la Haga la 28 septembrie 1955, ratificat de România prin Decretul nr.353/1958, publicat în Buletinul Oficial nr.33 din 21 august 1958. La 28 mai 1999 a fost adoptată la Montreal o nouă Convenție pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, ratificată de România prin Ordonanța Guvernului nr.107/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.437 din 3 septembrie 2000, aprobată prin Legea nr.14/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.97 din 26 februarie 2001. Convenția de la Montreal nu a intrat încă în vigoare, necesitând ratificarea din partea a 30 de state membre ale Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI). România a depus instrumentul de ratificare la data de 20 martie 2001.

Regulamentul Consiliului Uniunii Europene nr.2027/97 privind răspunderea transportatorilor aerieni în caz de accidente, modificat prin Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr.889/2002, stabilește că răspunderea transportatorilor aerieni care efectuează zboruri în spațiul Uniunii Europene, față de pasageri și bagajele acestora, este guvernată de prevederile Convenției de la Montreal.

Regimul răspunderii transportatorilor aerieni în cazul producerii daunelor către terți la sol este reglementat pe plan internațional prin Convenția pentru unificarea anumitor reguli cu privire la daunele cauzate de către aeronave terților pe pământ, semnată la Roma la 29 mai 1933, ratificată de România prin Legea nr.9/1935, publicată în Monitorul Oficial nr.45 din 22 februarie 1935 și prin Convenția privind daunele cauzate de către aeronavele străine terților la sol, semnată la Roma la 7 octombrie 1952, pe care România nu a ratificat-o.

La data de 13 decembrie 2000, Conferința Europeană a Aviației Civile (ECAC) - organism guvernamental la care România este parte din 1991, a adoptat

în cadrul unei Sesiuni Plenare Rezoluția nr.25-1 privind nivelul minim al asigurării pentru acoperirea răspunderii transportatorilor pentru daune produse terților. Prin această Rezoluție se instituie obligația transportatorilor aerieni licențiați în statele membre ale ECAC să încheie contracte de asigurare pentru daune produse terților la niveluri cuprinse între 1.500.000 și 90.000.000 DST, în funcție de greutatea la decolare a aeronavelor.

La adoptarea Rezoluției nr.25-1, ECAC a avut în vedere necesitatea asigurării unui grad sporit de protecție a transportatorilor aerieni în cazul producerii de daune către terți.

Rezoluția ECAC nr.25-1 a fost prezentată și în cadrul Adunării Generale a OACI care a avut loc în perioada 25 septembrie - 5 octombrie 2001 la Montreal, fiind susținută de Comisia Europeană. În plus, având în vedere ultimele evoluții din transportul aerian internațional datorate atacurilor teroriste din Statele Unite ale Americii din 11 septembrie 2001, Uniunea Europeană analizează necesitatea întăririi Rezoluției ECAC prin impunerea respectării acesteia de către toți transportatorii aerieni care efectuează zboruri spre/dinspre Uniunea Europeană.

În România, conform art.47 din Ordonanța Guvernului nr.29/1997 privind Codul aerian, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.45 din 26 ianuarie 2001, regimul răspunderii transportatorilor este, pentru transporturile aeriene internaționale, stabilit în conformitate cu convențiile internaționale la care România este parte, iar pentru transporturile aeriene interne, în conformitate cu prevederile dreptului comun, în măsura în care nu s-a stabilit altfel printr-o lege specială. O astfel de lege specială care să reglementeze regimul răspunderii transportatorilor aerieni care efectuează operațiuni de transport aerian public pe rute interne nu a fost încă emisă.

În ceea ce privește transportul aerian internațional, limitele de răspundere a transportatorilor stabilite prin convențiile internaționale în vigoare la care România este parte nu mai corespund evoluțiilor înregistrate în transportul aerian în ceea ce privește asigurarea unei protecții corespunzătoare pasagerilor sau părților terțe. De exemplu, dispozițiile Convenției semnate la Roma la 29 mai 1933, care sunt aplicabile unui număr restrâns de state, limitează răspunderea transportatorilor aerieni în cazul producerii unor daune terților la valoarea de 2 milioane franci aur (aproximativ 160.000 USD) per avion.

Având în vedere necesitatea:

- reglementării și uniformizării regimului de răspundere a transportatorilor aerieni români, indiferent dacă aceștia efectuează zboruri pe rute interne sau internaționale;
- respectării angajamentelor României privind implementarea reglementărilor și recomandărilor organizațiilor de aviație civilă la care este parte;
- adaptării reglementărilor referitoare la limitele de răspundere a transportatorilor aerieni în caz de producere a accidentelor de aviație, la cele emise și aplicate în Uniunea Europeană și în spațiul ECAC;
- introducerii, și pentru transportatorii aerieni străini care efectuează zboruri în spațiul aerian al României, a obligației de a încheia contracte

de asigurare pentru daunele produse pasagerilor și mărfurilor transportate, precum și terților la sol, la niveluri similare cu cele impuse transportatorilor români;

- asigurării unei protecții corespunzătoare atât a beneficiarilor serviciilor de transport aerian cât și prestatorilor acestor servicii în cazul producerii unor daune pasagerilor sau terților;
- reglementării regimului răspunderii tuturor transportatorilor și operatorilor de aeronave în cazul producerii unor daune terților la sol,

a fost elaborat prezentul proiect de lege care stabilește regimul răspunderii transportatorilor aerieni pentru daunele produse pasagerilor, mărfurilor și terților, precum și al răspunderii operatorilor aeronavelor care efectuează operațiuni de lucru aerian sau aviație generală pentru daune produse terților pe teritoriul României.

Prin dispozițiile sale, proiectul de lege anulează prevederile Convenției pentru unificarea unor reguli cu privire la daunele cauzate de către aeronave, terților pe pământ, semnată la Roma la 29 mai 1933, fiind necesară abrogarea Legii nr.9/1935 prin care această convenție a fost ratificată de România.

Prezentul proiect de lege este în conformitate cu prevederile Convenției de la Montreal, precum și ale Regulamentului Consiliului U.E. nr.2027/97/CE, modificat prin Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr.889/2002.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat la Legea privind răspunderea transportatorilor aerieni și a operatorilor aeronavelor civile care efectuează operațiuni aeriene civile în spațiul aerian național.